

„Sorsunk nálunk nagyobb hatalmak kezében van,
de jellemünk a magunkéban.”
Keresztury Dezső

Az Eötvös József Kollégium Baráti Köre
és
a Mika Sándor Egyesület

szeretettel meghívja minden tagját és
barátját

**2017. október 26-án,
csütörtökön este 6 órára**

az ELTE BTK Történelmi Intézetének
Szekfű Gyula Könyvtárába
(1088 Bp. Múzeum krt. 6. I. emelet)

hármaskönyvbemutatójára

Az ülést megnyitja:
Dr. habil. Borsodi Csaba
bölcseztudós,
az ELTE Történelmi Intézetének vezetője

Az ülést vezeti:
Dr. Hóvári János
az Eötvös Kollégium Baráti Körének elnöke

MEGHÍVÓ

Kösziklára épített ház

Tanulmányok a 120 éves Eötvös Collegium tiszteletére.
Szerk. ifj. Arató György – Pál Zoltán.
Bp. Mika Sándor Egyesület 2016. 634 p.

Hetven éve, 1947. október 26-án, a Ménesi úti Collegium-épület fölavatásának (1911) emléknapiján kívánta megrendezni Keresztury Dezső igazgató az Eötvös Collegium jubiláris ünnepségét (1895–1945). A „Szabadon szolgál a szellem” jelmonddal fémjelzett díszülést elsodorta a történelem. Az erre az alkalomra készült, töredékeiből rekonstruált nagyszabású emlékkönyv az Eötvös-collegiumi hagyomány legelső, nemzedékeken átívelő irodalmi és történelmi összefoglalója. Kötetünkben ezen az emlékkönyvön kívül számos újabb collegiumi vonatkozású tanulmány, emlékezés, műalkotás és kerekasztalbeszélgetés vall a 120 éves Ménesi úti iskola szellemi önazonosságáról.

A kötetet **Lator László** és **Szörényi László** mutatja be.

**Kollégista írók:
Mohai Lajos és Bence Lajos köszöntése**

Mohai V. Lajos:
A drága váza.
Válogatott esszék, tanulmányok.

Szombathely, Savaria University Press 2016. 254 p.
című tanulmánykötetét bemutatja **Szörényi László.**
(*Mohai Lajos 1975–1980 közt volt Eötvös-kollégista.*)

„Amikor megkapom a vágyva vágyott könyvet, mindig úgy érzem, hogy túl nagy ajándék, nem is érdemlem meg. Úgy veszem kezembe, mint egy drága vázát, és szorongok, hogy le ne ejtsem. Türelmetlenül várom, hogy felnyithassam, belenézhessek, hogy megtaláljam benne a mester pecsétjét, amely rejtetten, rejtjelezzetesen bújjik meg a könyvben, mint egy bűvös dobozban. Az a legjobb olvasó, aki olvasás közben sajnálja, hogy nem ő írta a könyvet.” (*Mirko Kováč*)

**Írott szóval a megmaradásért...
Sok szeretettel a 60 éves Bence Lajosnak**

A Muratáj folyóirat 2016. évi 1–2. (összevont) lapszámát bemutatja **Péntek Imre.**
(*Bence Lajos 1977–1981 közt volt Eötvös-kollégista.*)

„Hogyan is írja szívenütő versében?

‘Hirtelen köd borul / a kertre. Megrezdül / a szőlő ázott levele. / Hamuszín pára / hull halántékomra... // Higgyem, hogy mindez / csak ugratás, tréfa? / Vagy veszélyes / sors / játéka, mely a sövény / mögül figyel. // Hogy mit keresek / még mindig itt... / Végképp nem hiszi el.’

Lehunyt szememet, s állok kezemben egy pohár borral, elképzelem, hogy a lendvai hegy leve ragyog benne. És a 60 éves Bence Lajosra ürítem poharamat.” (*Böröndi Lajos*)